

Lembourn (KF):

Der har været en voldsom debat om besparelserne på biblioteksvæsenet, og det er forståeligt, for der vil altid være nogle, som er svært glade, når der skæres ned på kulturbevillingerne; til gengæld er der andre, som vil beklage det meget stærkt, og det har selvfølgelig givet en hidsig debat.

Man må også sige, at kulturbevillinger som sådanne i forvejen ikke spiller nogen større rolle i forhold til statsbudgettet, de er små, og det er vist nok også sådan, at kulturministeriets budget igennem de sidste år procentuelt har været faldende i forhold til det samlede budget, så også jeg hører principielt til dem, som — og det kan næppe undre nogen — beklager, at man skal skære på dette område, men det kan jo ikke nytte.

Hr. Lysholt Hansen nævnte den beretning, der er afgivet, og refererede den ganske korrekt, men vi må jo indrømme, at vi er kommet ud i en økonomisk krisesituation, som er så ubehagelig, og som har udviklet sig så hurtigt, at vi her i folketinget beklageligvis undertiden er nødt til at ændre vores holdning til tingene under pres udefra. Vi må erkende, at der skal spares, og ligesom enkelte andre ordførere har sagt det, er vi også nødt til at tage det på kulturområdet.

Det siger sig selv, at når man er meget stærkt interesseret i et enkelt område, og kulturområdet er selvfølgelig af stor interesse for mig, kan man falde for fristelsen til at prøve at skubbe byrderne over på andre områder, men det går ikke, sådan kan man ikke spille. Vi er nødt til at tage noget her også, og jeg er enig med biblioteksdirektøren i, at når det endelig skulle være, er den form, hvori det her er fremlagt, den mindst pinagtige. Man må vel endelig også sige, at hvis vi ser på, hvorledes kulturministeriets budget har udviklet sig, hører biblioteksområdet til det, der har ekspanderet mest i de sidste år, så når det skulle være, måtte pengene hentes her.

Jeg er ikke ganske enig med hr. Lysholt Hansen i, at den ordning, som ligger i lovforslaget med hensyn til de 80-90 små biblioteker, skulle skade dem — tværtimod. Jeg mener netop, at det er fornuftigt at lave det på denne måde, fordi man må regne med, at det er de små biblioteker, som er under udbygning, og derfor gælder det om ikke at

ramme dem, medens de meget store biblioteker, som altså får nedskæringen, er udbygget og derfor bedre kan tage besparelsen.

Provenuet vil blive på ca. 40 mill. kr., vi ved det ikke helt nøje, det kommer an på, hvordan kommunerne reagerer, men man må dog sige om forslaget, at det er nemt at administrere, og jeg er også enig i, at dette unægtelig er at foretrække for låneafgiften.

Det konservative folkeparti kan altså tilslutte sig lovforslaget. Vi må erkende, at det er en nødvendighed, hvor ked man end er af at måtte gøre det, men den økonomiske situation kræver det desværre af os.

Melchior (CD):

Selve lovforslaget om folkebiblioteker står umiddelbart foran sin første behandling, og jeg skal derfor her afstå fra at gøre principielle bemærkninger.

Jeg vedkender mig medansvaret for dette lovforslag. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at citere forrige taler, hr. Lembourn, der tillige er formand for forfatterforeningen, for en udtalelse, han kom med i et tv-program for nogle måneder siden, et tv-program, han kunne have undslået sig for at deltage i, men, synes jeg, modigt mødte op til. Han sagde, skønt han vidste, at det måtte være upopulært for hans medlemmer i forfatterforeningen, at når adskillige af samfundslivets områder, til og med det sociale område, må tage begrænsninger i deres samlede udgifter, kan man ikke sætte en rød streg omkring et område af denne art, og selv om han var enig i den betragtning, at de samlede kulturbevillinger var sakket agterud, så gjaldt det netop ikke for biblioteksområdet. Jeg synes, at hr. Lembourn fortjener anerkendelse, en anerkendelse, der også burde trænge ind hos hans forfatterkolleger i hans forening, for, at han tog dette upopulære og modige standpunkt fremfor at undslå sig.

Det er uantageligt at tro, at det ikke på biblioteksområdet — og netop hvad de store biblioteker angår — skulle være muligt at forbedre arbejdsgangen, således at den principielt beklagelige nedsættelse af tilskudsbeløb, der her er tale om, ikke giver sig udslag i ringere service over for borgerne. Jeg kan tilsige en hurtig og velvillig behandling af dette lovforslag.